

Pamatlietas puses

Prasītājas: SC Star Storage SA (C-439/14), SC Max Boegl România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA, SC Construcții Napoca SA (C-488/14)

Atbildētāji: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14), RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft SC Col-Air Trading SRL, AVZI SA, Trameco SA, Iamsat Muntenia SA (C-488/14)

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas [pārbaudes] procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām [piegāžu un būvdarbu publisko līgumu slēgšanas tiesības], kurā grozījumi ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīvu 2007/66/EK, 1. panta 1.–3. punkts un Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/13/EEK, ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2007/66, 1. panta 1.–3. punkts, skatīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neizliedz tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds tiek aplūkots pamatlietās, kurā jebkuras sūdzības par līgumslēdzējas iestādes aktu pieņemamībai ir noteikts nosacījums par prasītāja pienākumu iesniegt tajā paredzēto labticīgas rīcības drošības naudu par labu līgumslēdzējai iestādei, jo šī drošības nauda ir jāatmaksā prasītājam neatkarīgi no prasības iznākuma.

(¹) OV C 448, 15.12.2014.
OV C 26, 26.1.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 15. septembra spriedums (Landgericht München I (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tobias Mc Fadden/Sony Music Entertainment Germany GmbH

(Lieta C-484/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Informācijas sabiedrība — Pakalpojumu brīva aprīte — Profesionāls bezvadu lokālais tīkls (WLAN) — Nodošana brīvā sabiedrības rīcībā — Starptautisku pakalpojumu sniedzēju atbildība — Vienkārša pārraidīšana — Direktīva 2000/31/EK — 12. pants — Atbildības ierobežošana — Nezināms šī tīkla lietotājs — Aizsargāta darba tiesību īpašnieka tiesību pārkāpums — Tīkla nodrošināšanas pienākums — Komersanta civiltiesiskā atbildība

(2016/C 419/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht München I

Pamatlietas puses

Prasītājs: Tobias Mc Fadden

Atbildētāja: Sony Music Entertainment Germany GmbH

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) 12. panta 1. punkts, lasot to kopā ar šīs direktīvas 2. panta a) punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvas 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, 1. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pamatlietā sniegtie pakalpojumi, kurus nodrošina komunikāciju tīkla pārvaldītājs, tos bez maksas nododot sabiedrības rīcībā, ir "informācijas sabiedrības pakalpojums" šīs pirmās tiesību normas izpratnē, ja attiecīgais pakalpojumu sniedzējs tos sniedz, lai reklamētu tā pārdotās preces vai sniegtos pakalpojumus;
- 2) Direktīvas 2000/31 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai šajā tiesību normā norādīto pakalpojumu, sniedzot piekļuvi komunikāciju tīklam, varētu uzskatīt par sniegtu, šī piekļuve nevar pārsniegt tehniskās, automātiskās un pasīvās rīcības ietvaru, kas nodrošina pieprasītās informācijas pārraidi; nav jāizpilda nekādas papildu prasības;
- 3) Direktīvas 2000/31 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs direktīvas 14. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums pēc analogijas nav piemērojams minētajam 12. panta 1. punktam;
- 4) Direktīvas 2000/31 12. panta 1. punkts, lasot kopā ar šīs direktīvas 2. panta b) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka nepastāv citas prasības, kas nav minētas šajā tiesību normā, kas būtu jāizpilda pakalpojumu sniedzējam, kurš nodrošina piekļuvi komunikāciju tīklam;
- 5) Direktīvas 2000/31 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tas, ka persona, kurai ir nodarīts kaitējums, pārkāpjot tās tiesības uz mākslas darbu, var pieprasīt piekļuves sniedzējam segt zaudējumus, pamatojoties uz to, ka trešās personas izmantoja kādu no šiem pieslēgumiem, lai pārkāptu tās tiesības, kā arī atlīdzināt brīdinājuma izmaksas un tiesāšanās izdevumus, kas tai ir radušies, ceļot prasību par zaudējumu atlīdzību. Turpretī šī tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tas, ka šī persona lūgumu aizliegt šī pārkāpuma turpināšanu, kā arī atlīdzināt brīdinājuma izmaksas un tiesāšanās izdevumus vērš pret piekļuves komunikāciju tīklam pakalpojumu sniedzēju, kura pakalpojumi ir izmantoti šī pārkāpuma veikšanai, ja šīs prasības nolūks ir panākt, lai valsts iestāde vai valsts tiesa izdotu rīkojumu, aizliedzot šim pakalpojumu sniedzējam turpināt minēto pārkāpumu, vai arī tā ir iesniegta pēc šī rīkojuma izdošanas;
- 6) Direktīvas 2000/31 12. panta 1. punkts, lasot to kopā ar šīs direktīvas 12. panta 3. punktu, ir jāinterpretē, ņemot vērā prasības, kas izriet no pamattiesību aizsardzības, kā arī Direktīvās 2001/29 un 2004/48 paredzētajiem noteikumiem, tādējādi, ka tam principā nav pretrunā pamatlietā aplūkotā rīkojuma izdošana, ar kuru tiek pieprasīts, lai piekļuves komunikāciju tīklam pakalpojumu sniedzējs, kurš ļauj sabiedrībai pieslēgties internetam, neļautu trešajām personām nodot sabiedrības rīcībā, izmantojot šo pieslēgumu internetam, konkrētu mākslas darbu vai tā daļas, kuras aizsargā autortiesības, tiešsaistes apmaiņas platformās (peer-to-peer), pretējā gadījumā nosakot naudas sodu, ja šī pakalpojumu sniedzēja rīcībā ir vairāki tehniskie pasākumi, kurus tas var veikt šī rīkojuma izpildei, pat ja tā rīcībā ir tikai viens pasākums, nodrošinot interneta pieslēgumu ar paroli, ciktāl šī tīkla lietotājiem būtu pienākums atklāt savu identitāti, lai tie varētu iegūt pieprasīto paroli, un tādējādi tie nevar darboties anonīmi, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 46, 9.2.2015.